



Prošlih par godina počeo sam primjećivati neke stvari u vezi pogleda na smrt. Vraćajući se unatrag kroz svoj život i uvidjevši što se sve dogodilo meni i mojim poznanicima tokom naših života, počeo sam shvaćati da stvari baš i nisu onakve kako izgledaju. To i ne može biti drugačije kada se govori o prestanku boravka u 3. denzitetu.

Koliko se ljudi ikad „probudilo“ i shvatilo: „Hej, čekaj malo... što ako realnost nije ono što nam govore???“ Ne baš puno. To je zbog toga što u svijetu u kojem živimo većina od nas uopće ni ne dobije šansu doći do te točke u razvoju. Činjenica je da ono što nam vlasti govore i onoga što je uistinu točno – da su dvije potpuno suprotne stvari. Vlast nam uskraćuje znanje od mnogih stvari, uključujući ono o očuvanju zdravlja, medicini, tehnologiji, fizici, biologiji, povijesti, ljudskom porijeklu i svemiru. Istinu o tome tko zaista vodi igru na ovoj planeti. Istinu o drugim entitetima (vanzemalcima). Istinu o nadolazećim promjenama Zemlje, udarima meteora i nadolazećem valu (veliki ciklus). Ako bilo što spomeneš, tada su i velike šanse da su ponešto znanja sakrili i o tome. Svjetlost je istina i znanje, a mrak je suzbijanje istine i znanja, a ono što neznate – može boljeti.

Dakle, što je jedno od velikih otkrića koje sam imao? Nešto što sam primjetio a da nam to nisu rekli? To je sljedeće: kad dođemo u poziciju umrijeti, i kad imamo potpunu individualnu dušu, tada definitivno ne možemo umrijeti ukoliko se mi ne složimo s time! Mi imamo krajnju odluku o tome da li želimo „otići“. Ne netko drugi. Ne neke veće snage izvan naše kontrole. Samo mi i uvijek samo mi. I zašto je to tako? Kao ljudsko biće sa potpunom dušom, inkarnirali ste se u ovo tijelo u ovaj svijet sa određenim planom, sa ciljevima koje želite ostvariti. Najvjerojatnije se ti ciljevi preklapaju sa istim ili sličnim ciljevima drugih duša, pa pomažete jedna drugoj i utječete jedna na drugu tokom vašeg puta. I na toj točki uzajamnog preklapanja, dolazimo u situaciju višestrukih duša koje imaju slobodnu volju i planove i one zajedno čine jednu veliku cjelinu. To znači da ne može netko samo iznenadno doći i ubiti vas, jednu kariku od komplicirane isprepletene slagaljke, samo zato što to poželi. Tu su pravila. Tu su i druge duše u tom udjelu i ako netko to želi preuranjeno zaustaviti, tada će se intervenirati na uštrb počinitelja. Time ne mislim na prirodnu smrt radi starosti, već na prijevremenu smrt počinjenu nečijim rukama ili okolnostima van vaše kontrole, iz kojih proizlazi žrtva i prekršaj pravila o slobodnoj volji.

Kontrolirati vašu smrt i sudbinu, nije ideja koju promoviraju u većini društava ni u kojem slučaju. To je nešto što sami moramo shvatiti... ako i ikad dođemo do te točke. A većina ljudi ne dođe. Veo uspavanosti je toliko siguran i udoban oko mnogih da se oni nikad ne probude u otkrivanju

većih istina. To je zbog toga jer živimo u društvu koje je bazirano na strahu i suzbijanju znanja i dizajniranom da se odrekne slobodne volje i da nas drži podalje od postizanja bilo čega od istinskog značaja u smislu promocije učenja o istini i postanku uspješnog produktivnog čovjeka. Jednom dok shvatite da smo mi ti koji imaju završnu odluku o tome kad želimo „otići“, tada će se „kotačići početi okretati“ i ubrzo bi mogli shvatiti da možda... samo možda... mi imamo više kontrole nego što smo mislili u vezi stvari koje nam se dešavaju za vrijeme našeg života... ne trebamo biti toliko slabi i lomljivi kao što mislimo da jesmo... mogli bi čak imati više mogućnosti i snage od onoga čega još nismo ni svjesni i u što još i ne ulazimo... a kao ljudska vrsta možemo biti opasniji i od onoga što bi vlast željela biti. To je upravo razlog za tim velom uspavanosti koji pokriva većinu populacije da bi nas držao nesvjesnim tko smo uistinu mi i što smo sve u stanju učiniti.

Dakle, s tim na umu, u ovom članku ćemo ispitati tko smo mi u stvari, ideju o prijevremenoj smrti i koja su pravila igre za vrijeme dok posuđujemo fizička tijela ovdje u 3. denzitetu.

Pravila igre

Sve dok ste potpune duše, imate zaštitu sa viših realiteta sve dok ste ovdje, bilo od vaših viših „ja“, bilo od „članova grupe“ koji rade uz vaše više „ja“.

Potpuna duša (individualna duša) znači suprotno od organskog portala i drugih koji su među nama i koji nisu sa dušom u smislu istog tipa kao i naše progresivne duše. Organski portali i članovi druge skupine koje zovemo „drugi“ služe mnogim svrhama: učenju lekcija, sabotazi, isisavanju energije, uništenju, držanju nas u skladu s programom, držanju nas u snu,...itd. Ali ni u kojem slučaju ne nastupaju samo kao marginalni likovi u pozadini koji neprestano održavaju iluziju da je sve normalno i da smo svi isti. Jedino to rade čitavo vrijeme kao pasivna osoba, „normalnog“ karaktera iz pozadine koja prezentira sve što društvo kaže da bi trebalo i radi sve što društvo kaže. Žive i umiru kao primjeri koje gledamo u našem „realitetu“ i kao prema kojima se trebamo ravnati i prilagoditi naše mentalne sklopove. Drugim riječima, propagiraju lažne ideje o životu i smrti.

Oni koji nemaju potpunu dušu kao npr. organski portali i „ostali“, nemaju taj luksuz, zaštite koju ljudi s potpunom dušom imaju. To je zbog toga što ne posjeduju vezu sa svojim višim „Ja“ jer pripadaju nekoj grupnoj duši ili ju nemaju uopće. Organski portali i bezdušni tipovi su na nemilosti svega što im se nađe na putu, bačeni su u životne bezobzirne probleme neznajući što im se događa.

Najveći problem je u tome kad ljudi s potpunom dušom vide stvari koje se dešavaju svima drugima, bilo drugim ljudima s potpunom dušom, bilo organskim portalima ili „ostalima“ iz pozadine, i pogrešno vjeruju da stvari koje se dešavaju drugima da će se to desiti i njima, i da su pravila ista za sve. To je daleko od prave istine. Jer ako neka osoba s potpunom dušom odluči umrijeti strašnom smrću, ne znači da to morate i vi. Jer ako se organski portal ili „drugi“ susretne s ultimativnim krajem, ne znači da bi i vi trebali. Svačija okolnost je drugačija i specifična samo za tu osobu. Pravila nisu ista za sve. Ali vlasti žele da vi to mislite jer je to unosno za njih ako mi živimo u strahu i neznamo da imamo više snage i samokontrole nego što mislimo.

Duša je vječna. Znanje o reinkarnaciji i vječnoj duši znači znanje o tome da mi pišemo scenarije za naše živote. Mi odlučujemo o tome gdje ćemo se roditi, kako ćemo izgledati, što biti naš osobni plan, koje ćemo imati talente, snage, slabosti i nedostatke, što bi željeli postići, izazove i prepreke s kojima se želimo suočiti, ljude s kojima ćemo raditi ili s kojima ćemo imati zajedničke putanje, i kakav će biti naš život u načelu. Ako planiramo to sve na ovome stupnju u ovo „vrijeme“, tada to znači i da smo i isplanirali naše smrti, također. Ne možete imati jedan dio bez drugog; nebi se toliko pripremali za te naše živote i onda se okrenuli i ostavili dio u vezi smrti da nastupi slučajno, nasumce, bez nekog plana.

Dakle, ako je to slučaj, tada se zapitamo tko su točno ti ljudi o kojima čitamo, o kojima čujemo i koje svakodnevno vidimo da umiru u naizgled slučajnim i nekontroliranim smrtima?

Pravi, ljudi potpune duše koji su odlučili da je „vrijeme za otići“. Možda ne razumijemo zašto bi netko izabrao smrt npr. gušenjem/silom, slučajnim ubojstvom, avionskom nesrećom, uvrnutom automobilskom nesrećom, ali činjenica je da MI nismo ONI. Nikad ne možemo znati koju oni karmu osjećaju i koju žele ispuniti. Ono što je za njih u redu, ne mora biti i za nas, i obratno.

Organski portali, pozadinski karakteri i drugi bezdušni oblici pripadaju grupnim dušama ili je nemaju uopće. Kao što smo napomenuli prije, jedna od njihovih svrha je da objelodanjuju lažne ideje o životu i smrti. Vidimo, čujemo i čitamo o stvarima koje im se događaju, i prirodno, pretpostavljamo da se to i nama može desiti i da se dešava jer nam nitko ne govori da je to drugačije. Ovo opet dovodi do onog koncepta o suzbijanju znanja. Ako sami niste u stanju to sami shvatiti, pa hmmm... vlasti i moćnici vam to sigurno neće reći.

Dakle, u stvarnosti njihove smrti nisu slučajne kao što se čini. Sve dok ste s potpunom dušom, to nikad nije slučaj.

Sylvia Browne je autor knjige "Life on the Other Side" i opisala je interesantne stvari. U odlomku br. 19, ona upućuje na ideju o „izlaznim točkama“. Prema njenim opisima, prije nego što se inkarniramo ovdje, svi određujemo 5 točaka u našim životima na kojima možemo „izaći“. Obično su to teške bolesti, nesreće, neuspjesi ili nesretni slučajevi. Te izlazne točke su odluke naše slobodne volje iz kojih možemo izaći iz sfera našeg fizičkog prisustva, a finalna je peta, zadnja moguća točka. Izlazne točke mogu biti u jednoj skupini ili rasipane oko jednog događaja, ovisno o toga kako ste to odabrali. Dakako, ne morate upotrijebiti prve četiri kada se pojave u vašem životu. To znači da kad ste izbjegli na prirodan način užasnu nesreću, ili ste intuitivnim putem skrenuli u drugom pravcu i izbjegli preranu smrt,... itd. To jednostavno može biti vaša podsvjesna odluka o nenapuštanju tijela taj put, u toj točki. S tim na umu, to može također objasniti zašto neki ljudi s potpunom, individualnom dušom, izgleda da doživljavaju smrt na strašan način. To samo može biti jedan od njihovih mogućih izlaznih točaka, i jedini pogodan način da „iskoče“ u njoj.

To je zanimljiva mogućnost i ako je istina, tada se moramo osvrnuti na ono što govori „Veća slika“: Mi smo glavni kad govorimo o tome kad trebamo otići. Mi određujemo u kojoj točki. Ne nitko drugi. I mi imamo završnu riječ kad ćemo to učiniti. Opet – ne netko drugi. To smo mi, i sami mi, koji određujemo kada bi željeli iskoračiti van.

Unatoč činjenici da izgleda da imamo završnu riječ u odluci kada ćemo otići, to ne znači da tu ne postoje i pokušaji sabotaza nekih koji žele „ubrzati proces“ i izbaciti nas malo prerano. Ako imate punu individualnu dušu i niste negativno orijentirani (ovdje ćemo negativno i pozitivno opisivati samo kao stanja opredjeljenosti, a ne kako bi se netko trebao opredjeliti – to je ionako slobodan izbor, mora postojati i jedno i drugo radi balansa !), bit će vjerojatno pokušaja uplitanja nekih negativno orijentiranih entiteta, bića ili vlasti i snaga u formi situacija koje su dizajnirane za destrukciju i uništenje. Što je veći vaš plan, sa što se više ljudi isprepliću vaši putevi, i što je vaš utjecaj veći, vjerojatnije ćete prije biti meta. I to je kad vaše više „Ja“ i „Članovi vaše grupe“ dolaze kao asistencija (i među ostalim pomoćima). To je u stvari rat, na pojednostavljen način rečeno. Jedna strana pokušava sabotaze, a druga ubacujući se, žele to izbjeći, u formi tog intuitivnog „glasa“, ili osobe koja je „došla“ u vaš život baš u „pravo“ vrijeme ili ponekad i kao direktna intervencija koja vraća „negativan događaj“ koji je uzrokovala negativna strana koji se nije trebao dogoditi – ili prije – nije se smio dogoditi. Ta zaštita je čak i pojačana kad tuđi životi i planovi ovise o vašem, kao što je prethodno spomenuto. Dakle, u pokušaju da vas „izvade“ van, negativna strana je suočena sa pravilom o slobodnoj volji i naravno, slobodnoj volji ljudi koji su povezani sa vama.

Već je rečeno prije da sada egzistiramo u vrlo kritična vremena. Suočeni smo sa dolaskom vala, velike promjene i pomaka u svjesnosti (ciklusem od otprilike 309000 godina), sa nadolazećim rojem kometa koji nas zapljuskuje svakih otprilike 3600 godina, sa efektom „Planete X“ koja je u stvari „smeđe sunce“, tj. binarno sunce našeg svagdašnjeg kojeg gledamo svakodnevno na nebu, i nadolazećim Zemaljskim promjenama radi svih tih kozmičkih događaja. Kao rezultat svih tih aktivnosti, trenutno je ovamo veliki „priliv“ duša iz viših denziteta, koje su egzistirale kao druga neljudska bića, sa puno više mogućnosti i snage, te većih znanja o prirodnim načelima realnosti, pomiješanih sa dušama i svjesnih energija koje nikad nisu bile više od 1., 2., ili 3. denziteta. Ovo daje potpuno novo značenje termina „pun kufer“, zar ne? Duše viših denziteta nisu unikatne samo u ovom vremenu/prostoru; one su bile ugledne osobe kroz čitavu ljudsku povijest kao duše koje su upravljale čovječanstvom u raznim pravcima.

Ako se duša sa višeg denziteta od 3., ili je u 3., „vraća“ ovdje, takoreći u misiju, tada ta duša ima čvršću duševnu energiju (više „prisustva“, snage, magnetizma, čišću „iskru“) i potencijal za čvršću konekciju sa višim realitetima i povećanu zaštitu zbog nje, jače intuitivne/ekstraosjetljive sposobnosti, za razliku od duše koja nikad nije bila više od 3. denziteta. To nije zato jer one nešto manje vrijede, već zato što dolaze sa višeg nivoa postojanja, sa „mjesta“ sa više slobode, sa više mogućnosti i svijesti, što sve uzrokuje potencijal za čvršću povezanost s njihovim višim „Ja“, kao i sa velikim i posebno osjetljivim mogućnostima „čudih“ stvari.

Na drugoj strani, one individue sa slabom duševnom energijom, slabom „vibracijom“ i minimalnom „iskrom“, su vjerojatno duše koje nikad nisu bile više od 3. denziteta (ako su uopće i bili sa dušom uopće) i zbog toga imale manje alata za koristiti. Kako samo vidimo primjere raznih tipova ljudi posvuda, raznih rasa, fizičkih izgleda, osobnosti i intelektualnih sposobnosti, tako postoje i različiti tipovi duša. Nismo svi na istom nivou i ne posjedujemo istu „opremu“, nemamo ista pravila, pa nemojte biti prevareni u uvjerenju da smo svi isti jer svi samo „okupiraju“ ljudsko tijelo.

Kada se desi taj „rat“ između duša ili nekih entiteta iz viših denziteta, pozitivno orijentirana duša uvijek ima završnu riječ. To je zbog toga što je 4. denzitet najviši iz kojeg može dolaziti negativni entitet, budući da je to najviši stupanj gdje individualni OPS (opredjeljen prema sebi) entitet – biće koji krši pravilo o slobodnoj volji, može postojati. Za razliku od OPD (opredjeljen prema drugima) entiteta ili duša, koji mogu biti 5. ili čak 6. denzitet, gdje je u načelu primarna OPD zona. Tko je u višem denzitetu, ima više snage, odnosno jači je. Dakle, negativni entiteti mogu pokušavati koliko god hoće sabotirati vas, i željeti vas „izbaciti“ prije vremena nego kad ste vi to isplanirali, ali vaše više „Ja“ uvijek ih može nadjačati, kao što razbješnjeli roditelj ima definitivno zadnju riječ kod svađe s zločestim djetetom.

Ali biti slabiji ne znači da vas negativci neće prestati pokušavati sabotirati. Jedan od najvećih nedostataka negativno orijentiranih bića je taj što posjeduju „željno razmišljanje“ (wishful thinking) i precjenjuju sebe, bez obzira na to koliko puta su bili poraženi. Oni neće odustati jer ne mogu odoljeti, i uvijek će i umrijeti za to njihovo željno razmišljanje. I puno puta su uspješni u svojim pokušajima sabotaze, zavisno od toga koliko je cilj svjesan, bilo da je cilj pozitivno ili negativno orijentiran i koliko je cilj povezan sa svojom zaštitom. To je razlog što to oni neprestano pokušavaju.

Kad se radi o djeci s potpunom dušom koja se nađu u poziciji prijevremene smrti bilo da se radi o nesreći ili namjernom uzrokovanju sa strane nekih negativnih entiteta, i nije vrijeme kad su odlučili otići, i kad nemaju sposobnost obraniti se, tada nastupa direktna intervencija dijela viših snaga iz viših denziteta u formi njihovih viših „Ja“ ili „suigrača“, spomenutih ranije. Kad se radi o djeci koja su nesposobna obraniti se, stvari mogu biti malo šašave, i intervencija spašavanja više prkosi našim realnostima nego što mi to možemo zamisliti. To je iz razloga što su djeca toliko ranjiva, tako da je intervencija još užasnija. Samo pročitajte bilo koju od knjiga za djecu, pune su priča o „Anđelima čuvarima“ i „Mističnim strancima“ i ludih nelogičnih realnosti koje spominju momente kad se intervencijom djeca zaštite od njihove prijevremene smrti. Ili počnite pričati s ljudima koje poznajete i slušajte što će vam ljudi reći u vezi toga. Bit ćete iznenađeni koliko ljudi ima neku priču o tome. Mnogi su i osobno doživjeli kao dijete neku takvu intervenciju, pa vam mogu posvjedočiti kako se iz viših „sila“ može zaštititi djetetov život.

Dakle, što je s onima koji ovdje rade bilo direktno, bilo indirektno protiv negativnih planova, koje su zamislile OPS snage? Kad se svojom voljom nastojite opredjeliti prema negativnom, vi privremeno „odsječete“ vezu s vašim pozitivnim višim „Ja“ i svega što dobro donosi, uključujući i zaštitu, i vi tada dajete sebi i svojom slobodnom voljom kontrolu tim višim negativnim OPS snagama. One vole bilo koju priliku da uzmu onoga tko se preobrati u negativu. Još jednom, to je kao da vaše više „Ja“ pokušava stupiti s vama u kontakt npr. telefonom i stalno dobiva signal „zauzeto“ ili „nedostupan broj“.

Uvijek bi trebali imati na umu da negativna strana radi točno suprotno pozitivnoj, u bilo kojem pogledu. Pozitivno je poštivanje slobodne volje, promocija i širenje istine i znanja, i asistencija u bilo kojem pogledu kad god se zamoli za pomoć, čak i u većim razmjerima kad se radi o tim intervencijama kad se popravi „ono što se nije trebalo desiti“. Negativnost širi laži i obmane, igra igre iza kulisa, manipulira, krši slobodnu volju kad god ima priliku, skriva istinu i znanje, uzima k sebi koliko je god moguće u tom okruženju, isovremeno ne dajući totalno ništa, gura vas na stranu bez obzira što ste za njih učinili ili što bi mogli učiniti. Tu nema „lojalnosti“. Neće biti tu da bi vam asistirali i otklonili situacije koje vam mogu ugroziti život. Za razliku, pozitivne snage će uvijek pomoći dok ih pitate ili zamolite.

Ako se odlučite za negativno, vi ste praktično potpisali ugovor i složili ste se s time. Vi ste voljno odbacili pravo na slobodnu volju i privremeno zatvorili vrata svemu što je pozitivno i dobro. To može primiti formu dramatičnog primjera npr. ljudi koji su umješani u mračne okultne rituale zvanja demona, žrtvovanja, pa do svakodnevnog npr. ljudi koji psihopatski slijede OPS polaritet na užtrb tuđih troškova, ozljeđujući druge ljude i promoviraju destrukcije. Da li to znači da ljudi koji su stvarno opredjelili se za negativno, da li se ikad mogu nadati poboljšanju i da li je to beznadna situacija da ostaju tu zauvijek? Ne, nipošto. Mi imamo slobodnu volju, i možemo promijeniti stranu i boriti se za suprotni tim kad god poželimo. Činjenica je da vjerojatno ne postoji duša koja nikad nije bila negativna, barem jednom, OPS orijentacije, čineći sve što uz takvu orijentaciju ide kao npr. ozljeđe drugih ljudi, njihovo iskorištavanje ili čak i nečiju smrt. Da bi evoluirali, moramo proći čitav spektrom egzistencija, a to uključuje i negativno i pozitivno. Ne možete učiti i razvijati se sve dok niste probali sve na obe strane, napravili greške, naučili iz njih i shvatili na koju stranu ćete rađe ići.

Ovisno o tome tko si bio i što si radio za vrijeme negativne egzistencije (jedne ili više njih), zasigurno ćete naići na mnoge vrste protesta kada ćete odlučiti promijeniti stranu, odnosno prijeći u pozitivnu orijentaciju. To je samo jedan oblik sprečavanja. Izgleda da ne odustaju lako od nekog tko im je služio za promociju i slijede te duše nemilosrdno iz života u život pokušavajući ih vratiti jer imaju potencijala. Opet to veže njihovu manjkavost poštivanja slobodne volje i slobodnom izboru. Oni ne priznaju niti će priznati odbijanje tih duša da postanu pozitivne. Činit će sve što je u njihovoj moći da ih preobrate, pa „rat“ traje vječno. No, unatoč tome, situacija nije beznadežna, već je možda ponekad potrebno učiniti par koraka nazad, pa onda učiniti korak naprijed...

Prijetnja

Ljudi sa svim svojim mogućnostima i potencijalima su prijetnja svemu što je negativno i ima svoj plan. Kad se radi o negativno orijentiranim bićima iz viših denziteta, oni su nam jako zavidni i pomalo nas se boje unatoč njihovim superiornostima na prvi pogled. Mi imamo širi spektar od njih, u vidu emocija koje možemo doživjeti, naše mentalne sposobnosti, fizičke izdržljivosti i mogućnosti, snažna osjetila, mogućnost da kreiramo vlastitu realnost, potencijal za neograničenu evoluciju, i našu duhovnu vezu sa višim realitetima. Oni su za razliku od nas vrlo ograničeni, sa snagama tek u samo nekim područjima, ostavljajući ih tako nebalansirane. Neki npr. Reptili imaju sirovu snagu, prodoran i oštar um, tehnološku snagu i multidimenzionalne sposobnosti, ali nedostatak emocija i duhovnog razvoja, te su predani OPS egzistenciji, pa zato su i ograničeni u svom razvoju, odnosno do kuda u njemu mogu ići. Drugi npr. Sivi, su biološki strojevi nadareni multidimenzionalnom egzistencijom i snagom misli i ništa više. Ljudi imaju ono što ti Reptili, Sivi i drugi nemaju, a što ovi žele, a to je veliki potencijal. Ovo moramo zapamtiti i imati na umu kad se god zapitamo zašto nas vlasti i moćnici žele zadržati uspavane i nesvesne. Da nemamo takav veliki potencijal nebi tako jako to pokušavali. Kao stado stoke

koja ima „višu upravu“, mora nas se držati poslušne i u redu, inače uzgoj ne bi bio lak ili uopće moguć.

Životne strategije su primjenjene da nas drže unutar granica stada i da nam unište našu slobodnu volju i snagu. Vlada, policija, učitelji, škola, religija, roditelji, moćnici, mediji, kultura i društvo svi zajedno u kompliciranoj mješavini, sve u svrhu da nam to rade. Krajnji rezultat kojem se oni nadaju je osoba koja je poražena i usklađena sa sistemom koji njima odgovara, koji je postavljen još prije njih, poslušna i pokorna. A ako i nešto pita, bit će prezasićena dnevnim glupostima i s tim da je opterećena za svoje preživljavanje, uopće neće imati vremena za stvari koje se dešavaju oko nje. Sistem pomaže iskriviti naše prioritete i osigurava da smo fokusirani na nebitne stvari, a da ignoriramo ono što je jako bitno.

Većina nas je bila u zoološkom vrtu. Vidjeli smo enormno snažne životinje kao npr. lavove koji su napravljeni mirnima, otetima i transportiranima u zoološki vrt gdje ostaju ostatak njihovog života u zarobljeništvu, na milosti i nemilosti njihovih vlasnika, koji njima „uređuju“ zoo i koji se brinu o njima. Znači, vlasnici vladaju njima. Ako izbacimo incidente kad je poneki lav odgrizao ruku nekom zaposlenom radniku u zoo-u, lavovi su zadržani pod kontrolom ljudi, sve radi zabave i profita. U divljini, bez sigurnosti kaveznih rešetki, biča, uspavljujućih sredstava i drugih kontrolnih mehanizama, ta 400 kg teška životinja, mesožder građen od čistih mišića i sirove snage, može i vjerojatno bi rastrgao bilo kojeg čovjeka na komadiće. U divljini, na lavljjoj teritoriji, to nebi bila niti fer borba. Svi smo vidjeli na tv-u kako lavovi mogu bez problema rastrgati zebru ili bilo koje drugo biće koje živi u savani. Strašan prizor pun strahopoštovanja. Ali, eto nas ovdje, zamišljajući da smo vladari te velike životinje samo zato jer imamo oružje kojim ga možemo nadjačati. Imamo umnu snagu da kreiramo oružje, dok oni imaju sirovu snagu i fizičku dominaciju. Bez našeg oružja i trikova nebi imali šanse.

Ta analogija i usporedba je upravo ono što se trenutno dešava s vanzemalcima i njihovom stokom – ljudima. Kako smo mi ljudi svojim mentalnim sposobnostima uspjeli dominirati nad nekim životinjama, tako su bića koja su iznad nas, uspjeli to isto učiniti nama. Tako da imamo vanzemaljce koji nas neprestano otimaju, uspavljuju nas, eksperimentiraju s nama radi nekih svojih bioloških eksperimenata, a čak se ponekad i hrane nama – istovremeno kontrolirajući i vladajući nama kao stadom, sa sredstvima koje smo prije spomenuli. Oni uzimaju nas, bića koja imamo enormne mogućnosti i potencijale, jer su nas prisilili svojim trikovima i ostalim da budemo uspavani da nebi bili svjesni te snage. Mi smo poraženi, postali smo institucionalizirani i to uopće ne vidimo, a niti shvaćamo. To je isto kao i kod lava u zoo-u koji je i odustao od ideje o bijegu ili o tome da pojede njegovog čuvara. To je čak lavu postalo kao način razmišljanja da to prihvati tako kako je. U zoo-u moćan lav ima redovitu hranu, sklonište, nema prijetnje iz prirode, ima reguliranu klimu oko sebe... pa stvari i nisu tako loše... lako je ostati u tom ugodnom okruženju. Ni na što se nemože požaliti. Život je jako lagan... gledajući površno. Ali u realnosti, tu je mnogo toga što nedostaje. Npr. prirodna okolina u kojoj inače lavovi žive, gdje

lutaju slobodni prostranstvima, gdje imaju slobodnu volju, gdje mogu izabrati ženu koju oni žele, gdje mogu imati svoju obitelj. Ali u konformnoj zoni u zoo-u, oni to ubrzo zaboravljaju. Naši životi su slični. Mi smo zaboravili tko smo originalno bili, i što smo sve mogli napraviti i koje smo mogućnosti imali, jer imamo mnogo „zabavljača“ u današnjim vremenima u društvu, koji nas drže zabavljenima i preusmjernim u našoj iluziji sigurnosti i koja nam daje neki naizgled lagodan život. Kad imamo te sve materijalne stvari koje nas okružuju i zabavu na raspolaganju, to čini lažno vjerovanje da smo slobodni i da je sve super – a u stvari to uopće nije slučaj.

Strah je također veliko oruđe koje je korišteno da bi nas se držalo pod kontrolom. Strah od nevolja, strah od promjena, strah od nepoznatog, strah od rizika i potencijalnog pada, strah od odbijanja, strah od samoće, strah od napada, strah od bolesti, strah od smrti... itd., što ako, što ako, što ako... ??? Vlada je kreirala svjetsku paralizu od straha, svugdje, uvijek... „Opasnost je svuda, uvijek prisutna...“ - ono je što bi i oni u stvari željeli. Obasipaju nas s informacijama o katastrofalnim automobilskim nesrećama, avionskim nesrećama, sudarima vlakova, požarima, krađama, bombardiranjima, eksplozijama, prirodnim katastrofama, kidnapiranjima, silovanjima, ubojstvima, ratovima, drogama, nasilju, terorizmu... itd., što nas neprestano drži u jednom stanju straha, strahovanjima i stresu – i ne samo to – već da smo maleni, jadni, bespomoćni i slabi ljudi koji mogu umrijeti slučajno i nasumce, bilo kada i bilo gdje, bez ikakve kontrole nad time.

Ali što ako to nije slučaj?

Istina

Što ako vi niste takvo slabo i bespomoćno biće kakvim bi oni željeli da se smatrate? Što ako vi ne možete umrijeti ako vi to ne dopustite? Što ako se odjednom nađete u situaciji koja bi mogla – bude mogla – trebala bi rezultirati vašom smrti... ali vi ste ovdje s razlogom i niste učinili ono zbog čega ste ovdje? I sad što? Što se dešava kad vaš intuitivni „glas“ uleti i izvuče vas iz situacije prije nego se išta moglo dogoditi? Ili kad netko „uleti“ u vaš život baš u trenutku kad vas je to odvelo u drugom smjeru? Ili čak ekstremnija situacija kad se nešto smješno dogodi na putu do vaše smrti tako da se stvari promjene i vi ne završite mrtvi? Pa, zbog toga što niste još trebali umrijeti i vaše više „Ja!“ i „suigrači“ interveniraju i izokrenu stvari tako da se vratite na pravi put. Nije bilo vaše vrijeme za umrijeti, i ne samo to, vi ste povezani sa previše drugih „suigrača“ (neki još nisu ni rođeni !), kao npr. tim koji se penje uz planinu i svi ste vezani jednim užetom i vezani skupa. Ako jedan padne, padaju svi, a to se ne može dopustiti.

Ovo može zvučati ekstremno i nemoguće, ali činjenica je da je to realnost. Svatko od nas je doživio neki „poziv pred smrt“ (neki i nekoliko njih), i/ili zna nekog tko jest. Osobno znam da sam trebao biti mrtav. Također i neki ljudi s kojima sam u društvu povezan. Ali nismo poginuli. Imali smo te intuitivne „glasove“ koji su nas izbacili iz situacija kad smo trebali umrijeti. A ponekad su se i pojavile misteriozne osobe koje nismo poznavali i baš su „umetnuti“ u tok vremena kad se promjenila situacija, ili čudne pojave i situacije kad se sve kosilo sa svim zakonima realiteta kojeg mi poznajemo (ili onog o kojem nam „vlasti“ govore... svejedno).

I ništa od svega ovog nije dozvoljeno ljudima diskutirati u javnosti, izvan svoje sobe, gdje je sve „normalno“. U „stvarnom“ svijetu nema mjesta za ovo, ne smijete baš preglasno pričati o ovome, jer se boje da bi mogli zbrojiti dva i dva, i shvatiti da realnost nije baš ono o čemu nam pričaju. Osigurali su da oni koji govore o tome – da završe u ludnicama kao luđaci. Također nam nameću samo konvencionalnu znanost kao jedinu moguću stvar koja sve objašnjava, koja za sve ima neki „dokaz“, istovremeno govoreći da duhovna strana ne postoji. Znači ako nešto ne možemo osjetiti sa svojih pet osjetila – ne postoji ! Koja glupost. Naučnici zatvorenog uma su marionete koje su stavili na sve važnije pozicije u nauci, tako da imamo ubrizgavanje njihovih robotskih programiranih vizija u našu javnost, i koji svakodnevno negiraju sve što je para-normalno, odnosno što ne mogu objasniti (haha, pa za sve traže dokaz, a najteže je dokazati nešto što ne znaš što je...). Tu im jako pomažu i organski portali koji to sve promoviraju i ostvaruju njihove planove, a svi zajedno frustriraju ljude koji znaju više od njih, a ne mogu uspjeti jer nemaju toliku potporu kao ovi. I da bi stvari bile gore, kad netko tko izgleda da ima spiritualne sposobnosti, kad malo bolje pogledate, vidite da namjerno izlaže masu dezinformacija u svrhu stvaranja masovne konfuzije na tom polju, a obično dolaze iz specijalnih „spiritualnih“ slojeva, korumpiranih religijama, promoviranim vlastima i dizajniranim da nas odvedu na krivi put, u mrak i dezinformiranost.

Fenomen zaštite i intervencije će također objasniti zašto s jedne strane toliko žrtava otmica vojske i vanzemaljaca nisu ubijene, a na drugoj strani ih je bilo mnogo. Razlog nije taj što otete žrtve vojska i vanzemaljci ne bi bili sposobni ubiti – već im nije dozvoljeno. Te žrtve se vraćaju pune ožiljaka i ozljeda, pune fizičkih tragova zlostavljanja, ali činjenica je da su vraćeni živi. Dok za „ostale“ se to nebi moglo reći (ako su uopće vraćeni).

U razgovoru sa Kasiopejcima održanom 14.09.2002.g, ideja o zaštiti sa viših nivoa za vrijeme otmice dolazi do izražaja. Nekoliko ljudi koji su bili prisutni ovom kanaliziranom razgovoru, bilo je metama otmica, iz više izvora, i jedna članica je spomenula plavi znak u obliku cvijeta koji se pojavio na njezinoj ruci. Bila je znatiželjna u vezi toga, i odgovor je bio zanimljiviji nego što je itko mogao očekivati. (Q=pitanje članova grupe, A=odgovori Kasiopejaca)

Q: (V) U redu, što je plava točka u obliku cvijeta na mojoj ruci?

A: To je posljedica operacije, energetska "opekotina". U biti posljedica elektromagnetskog vala.

Q: (V) Da li je to proizašlo iz mene ili iz nekih drugih vanjskih izvora?

A: Oboje.

Q: (V) Usudim se pitati, OPS ili OPD?

A: Granična „zavjesa“ realiteta, elektromagnetska, silom otvorena (umjetno).

Q: (V) To je kao „prolaz“, tzv. Bleed-through sa 4. denziteta?

A: Shvatili ste.

Q: (V) Koristili ste riječ "opekotina". Izgleda kao mjesto na kojem metak pogodi tijelo, komentar molim...?

A: Upitajte Lauru oko toga. Ona ima jedan.

(slijedi diskusija o tome kako je Laura također imala jedan takav znak koji je bio jako sličan po prirodi, te pitanje zašto baš u plavoj boji...)

Q: (V) Sad se prisjećam da ste govorili da je orgon u plavoj boji... Da li to ima kakve veze s orgonom?

A: Ne. Plava boja je fiziološka reakcija isto kao i mjehuri na koži kod fiziološke reakcije na toplinu.

Q: (V) U redu, ako je to fiziološka reakcija na slučaj, koji je metafizički aspekt toga?

A: Elektromagnetsko energetske djelovanje.

Q: (V) Da li je ono što Laura govori istina, da je to djelovanje obrambenog mehanizma?

A: Vrlo često.

Q: (V) Obrambeni mehanizam protiv čega?

A: „Provale“.

Q: (V) Super je to što imamo obrambeni mehanizam. Da li je uspio?

A: Da li je?

Q: (V) Da, to vas pitam,... Pa da, još sam tu!

A: U redu, uspjelo je.

Q: (C) Dakle, svaki put kada se pojave ti znakovi, to je znak da je pokušano „provaliti“ u vaše tijelo i da je uspješno otklonjena provala, odnosno pokušaj?

A: Ovisi o "znaku" i o individui o kojoj se radi. Ali generalno, da, ako je iste boje.

Troje ljudi od prisutnih u ovom razgovoru su otkrili slične znakove na sebi u raznim razdobljima u njihovim životima. I potvrđeno je da su ti znakovi u stvari rezultat obrane tijela. Svo troje je još očigledno živo unatoč pokušaja otmica protiv njihovih slobodnih volja, bilo uspješnih otmica u smislu kršenja osnovnih zakona slobodne volje. Sumnjam da ako netko ima mogućnost da vas otme i ubije i to ne učini, a da nema i mogućnost samo „doći“ i ubiti vas. Siguran sam da oni vole držati vas žive i raditi što ih volja, bilo da se radi o vašem sjeckanju ili eksperimentiranju na vama. Ali u stvari, njima to nije dozvoljeno. Samo doći i ubiti vas. I ako su pokušali, zato se javlja ta elektromagnetska energetska „operacija“ u svrhu zaštite, velikog „odboja“ iz viših izvora koji imaju završnu riječ. Tu je nešto interesantno s te tri osobe o kojima smo govorili. Što? Koji god razlog bio radi čega su oni odlučili biti oteti, to su oni odlučili proći i iskusiti, jer to donosi jednu vrstu lekcije koju su naučili, ALI, to je samo išlo dotle koliko je dopuštalo njihovo više „Ja“. Ako netko pokuša bilo što preko toga, bit će „isključeni“, odnosno, neće im se dopustiti. Tu je

očigledno linija preko koje otmičari ne mogu ići kod nekih ljudi.

Rupe u teoriji?

Dok proučavamo ovu teoriju, i sve izgleda da nam ide dobro, pokušat ćemo naći „rupe“ – bilo što što bi moglo biti pogrešno. Npr. duhovi su bili prvo što mi je palo na pamet. Duhovi mogu biti rezultati više stvari. Oni mogu biti oblik energije u vremenu/prostoru – zato su mnogi od njih „ponavljajući“ i uvijek ih se može vidjeti kako rade iste stvari, ponekad u isto vrijeme, kao film koji se prikazuje opet i opet... U tim slučajevima, nisu energija uhvaćena u petlju, nego oblik našeg hologrfskog prostora (vremena). Takoreći „memorija realiteta“. A imamo i druge vrste duhova – prave duhove, energije koje ne znaju da su „mrtve“, koje imaju nerješena pitanja (obično bijes ili potištenost), ili koji su bili zbunjeni ili poriču svoju smrt i nisu otišli tamo kamo su trebali.

Sada, ako odredimo vrijeme kada ćemo umrijeti, neće li tada to biti u kontradikciji sa idejama duhova, energijama koje su „promašile cilj“? Nebi li to pobijalo teoriju, radi toga što bi duhovi trebali znati kada su trebali „otići“? Ne. Amnezija je vrlo moćna stvar. Mi svi doživimo amneziju kad se inkarniramo ovdje, zaboravljajući tko smo bili, odakle smo došli i kako su stvari puno bolje u višim realitetima/nivoima. Što god mi zapamtili, to je samo dio cijele slike. Mi skoro sve zaboravljamo što smo prošli, pretvarajući se da „počinjemo ispočetka“ sa praznom „tablicom“, inače bi bilo potpuno netolerantno da tu postojimo, pod ovim uvjetima. Dakle, s time na umu, čini se da ima smisla da te duše jednostavno zaborave da je bilo njihovo vrijeme za „otići“ – možda zaboravivši njihove nadolazeće „izlazne točke“? Ako se mnogi od nas ni ne mogu sjetiti tko smo bili i odkud smo došli, onda naravno da možemo zaboraviti i kuda idemo. Neki od nas su zaboravili provjeriti svoj broj, pa kad su pozvani, nisu pripremljeni, čak i ako smo mi oni koji su pisali scenarij na početku, prije nego što smo se inkarnirali ovdje.

Druga misao koja mi se ponavlja su te individue koje su poginule u strašnim okolnostima kao npr. ubojstva, nesreće ili prirodne katastrofe. Jednostavno, takve vrste smrti svi žele izbjeći pod svaku cijenu. Moja prva pomisao je bila: „Nitko ne želi tako umrijeti!“ Dakle, tu je dokaz da budući da nitko ne želi tako umrijeti, nebi ni to predvidio u svom životu.

Opet, s druge strane, to nas dovodi do ideje o karmi. Karma nam nije nametnuta od strane vanjskog bića – suca, boga na oblaku sa dugom bradom koji baca munje na nas, već od nas samih, koju smo si sami odredili u formi lekcija koje učimo i koje smo si zadali prije inkarnacije. Mi smo ti koji kažnjavaju sebe za prošle nevaljale stvari koje smo činili i ti koji si zadaju promjene koje želimo naučiti - a to ponekad - znači nesigurnost i strašnu smrt jer želimo to proći

radi bilo kojeg razloga. Kao što sam spomenuo ranije, nikada nećemo potpuno znati i razumijeti što karma druge osobe jest i koju ta osoba mora ispuniti.

Pomislih i na prijeteću grupu zvani „drugi“ (vidi fusnote kasnije). Što su oni kao individue koje su bile re-animirane? Kako su si oni to dozvolili što im se dogodilo? Ideja o reanimaciji negira zakone o duši, ili o slobodnoj volji. Pa kada se radi o reanimiranim osobama, one imaju jako oslabljenu dušu koja nije u skladu s višom, pozitivnom zaštitom (više „Ja“ dobiva signal „zauzeto“ ili „nedostupna linija“), ili uopće nemaju dušu s kojom bi tu zaštitu mogle imati. Žrtve reanimacija su najviše organski portali jer bilo tko sa dušom bi imao taj potencijal za zaštitu, a ta zaštita se odnosi i na duše koje nikad nisu bile iznad 3. denziteta.

Zaključak

Moramo imati na umu te analogije o lavu u zoološkom vrtu, ili kravi koju uzgaja viša „uprava“ – ljudi, jer je to isto i sa ljudima. Mnogi ljudi uopće ne znaju da imamo negativne sile nad nama koje nas kontroliraju, držeći nas u toru, u strahu i ugodnosti tako da nikad ne ustanemo i ne realiziramo svoj potencijal. Ovaj članak je bio istaknut u svrhu „hrane“ za misli, da bi ljude pokrenuo da počnu koristiti svoje potencijale i da bi počeli „gledati“ kroz život i zbrojili dva i dva. Trebali bi prestati negirati slučajeve kao naše prirodne smrti ili ozbiljne nesreće - ponekad vrlo pretjerane, skoro nevjerovatnih okolnosti koje negiraju zakone realnosti ili vjerojatnosti - i onda početi proučavati što to zaozbiljno znači kad nam se dese. I tada ta značenja početi primjenjivati još dok smo živi.

Fusnote

Naše više „Ja“ smo mi, u budućnosti. Ono smo mi koje egzistira u daljoj evoluciji, višim denzitetima kao npr. 4., 5., a čak i 6. To smo cijelo vrijeme jer kao što znamo, sve se dešava simultano, istovremeno, što znači da svaka naša forma koja je ikad egzistirala ili treba „tek“ egzistirati, postoji u isto vrijeme. To kasnije evoluirano – mi – je sposobno se spojiti sa onim sada i zna kako stvari idu jer je već bilo tu i ima mogućnost gledanja kroz višestruke „linije“ vremena i višestruke realnosti, kao što mi sad u ovom ograničenom denzitetu ne možemo. Pokušajte o svojem višem „Ja“ ne razmišljati kao o nečem odvojenom od vas, jer ono to nije. Vi ste jedno te isto. Svo vrijeme, prošlost, sadašnjost i budućnost je vezano i interaktivno. To bi moglo biti teško za shvatiti za mnoge jer u našem društvu vlada ideja o linearnom, sekvencijalnom, nespojivom vremenu i to je „unešeno“ u naše glave od rođenja. Imajte na umu

da su to prezentirali u ovom specifičnom „dijelu“ vremena sa razlogom.

“Drugi”, pored organskih portala, mogu biti re-animirani ljudi, projicirane slike (projekcije) pomoću holografske tehnologije, ili bića iz drugih realiteta koja su došla u naš 3. denzitet i privremeno uzela fizičku formu za vrijeme ovdašnjeg boravka. S iznimkom „Ljudi u crnom“, ili bića koja privremeno uzimaju fizički izgled, nema baš puno informacija o njima u javnosti, jer to je naravno - sakriveno znanje. Vlasti trebaju to sve održati u tajni i samo širiti sliku kako je sve normalno i onako kako nam one govore. Ipak, nekoliko novijih izvora koje sam pročitao, navode pojam holografske tehnologije ili projiciranih slika koristeći implantate (ugrađene mikročipove i slično) i mind-control (tehniku kontroliranja razmišljanja), a to su: “MILABS: Military Mind Control and Alien Abductions”, od Dr. Helmut Lammer-a and Marion Lammer-a, “Mass Control: Engineering Human Consciousness”, od Jim Keith-a, i “Bringers of the Dawn,” od Barbare Marciniak. Kanalizirani interview od Anne Hayes također spominje holografske slike i lažnu realnost. Jedini izvor koji je ušao u tematiku re-animiranih ljudi – stvarnih ljudi koji su ili već umrli ili bivali ubijeni i tada reanimirani i tada vraćeni u društvo da bi egzistirali među nama i služili provedbi planova – su Kasiopajske web stranice (www.cassiopaea.com) gdje je spomenut u nekoliko njihovih transkripti. Prema njihovim tvrdnjama, među nama su 2 miliona reanimiranih ljudi na cijeloj zemaljskoj kugli (to je bilo 1996.g.) i da ih je sve više, u eksponencijalnom su rastu, kako godine prolaze.

Tu su 7 denziteta nivoa postojanja. Netko bi mogao biti jako zbunjen radi hijerarhije i izgleda denziteta, i objašnjenja tko je tko, gdje i zašto... No naučit će... jer...

Znanje štiti – ignoriranje ubija !!!

